

عنوان مقاله:

روش های قراردادی چند عاملی اجرای پروژه های صنعت نفت و گاز

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و سومین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهره تیموری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

آزاده امیرخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

انتخاب روش انجام پروژه و انتخاب مناسبترین قرارداد، یکی از تصمیم گیریهای مهم پروژه است. سیستم اجرای پروژه به مجموعه ای از فرایندها اطلاق میگردد که در آن نوع قرارداد، روش پرداخت، محدوده مسیولیت هر یک از طرفین قرارداد، نحوه حل و فصل اختلافات دست اندرکاران پروژه و نحوه توزیع و تخصیص ریسک در دوره حیات تبیین میشود. با توجه به اهمیت انتخاب سیستم مناسب، طی سالیان اخیر روشهای متعددی جهت انتخاب سیستم مناسب ارایه شده است. انتخاب مناسب اجرای پروژه میتواند هزینههای پروژه را به طور متوسط تا 5 درصد و زمان اجرای پروژه را تا 30 درصد کاهش دهد و انتخاب سیستم نامناسب برای پیشبرد پروژهها میتواند منجر به بروز مشکلاتی مانند تاخیر و افزایش هزینه و بروز اختلافات و ادعاها در پروژهها گردد. این انتخاب که در ابتدایترین مراحل پروژه اتخاذ میگردد، بر تمامی فرایندهای اجرای پروژه و هم چنین کارایی اجرای مراحل پروژه تاثیر میگذارد. از معمولترین و رایجترین روشهای قراردادی اجرای پروژه میتوان به گروه روشهای خود اجرا یا امانی، روش مدیریت ساخت یا چهار عاملی، روش متعارف یا سه عاملی و روش طرح و ساخت یا دو عاملی (از جمله EPC اشاره نمود که در این مقاله به صورت مبسوط مورد بررسی قرار میگیرند

کلمات کلیدی:

روشهای اجرای پروژه، سیستم امانی، روش دو عاملی، قراردادهای EPC، سیستم متعارف، مدیریت ساخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681007>

